

בולעטין # 173 - שבט תשל"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

הגרי"ז הלוי על דברים פרק ג פסוק כג

[כג] ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר. ובפרש"י בעת ההיא לאחר שכבשתי את סיחון ועוג דמיתי שמא הותר הנדר, עכ"ל. וצ"ב חדא, למה לא התפלל קודם. ועוד למה לא התפלל אז גם על אהרן:

והנראה דהנה צ"ב אם דימה שהותר הנדר, למה הצטרך בכלל להתפלל, ונראה דהנה בפרשת מרגלים היו ב' גזירות. קודם נגזר שימותו כולם מיד במדבר, וע"ז התפלל משה, ונתבטלה הגזירה, ואח"כ נגזר שלא יראו את הארץ וימותו במדבר, וע"ז לא התפלל משה לבטל גזרה זו, וצ"ב למה, והנראה דהנה איתא בר"ה י"ח. דתפילה מועלת גם לאחר גזר דין, אבל רק גזר דין שאין עמו שבועה, אבל גזר דין שיש עמו שבועה לא. ולפי זה יתבאר היטב דגזירה ראשונה לא היה עמה שבועה, אבל בגזירה השניה נאמר "ואולם חי אני וכו'" "ויקצף וישבע לאמר" (דברים א' ל"ד) ובתהלים צ"ה. אשר נשבעתי באפי אם יבואון אל מנוחתי ומכיון שהיה

שבועה בגזירה השניה, לא היה יכול להועיל תפלה, ולכן לא התפלל משה לבטלה:

ולפי זה יתבאר היטב גם בהנ"ל, דהנה הגזרה על משה היתה ג"כ בשבועה כדכתיב להלן ד' כ"א. וישבע לבלתי עברי את הירדן, ולבלתי בא אל הארץ וגו'. ורק בשעה שכבש את ארץ סיחון ועוג, דימה משה רבינו דהותר הנדר, אבל זאת ידע דהגזירה עצמה לא בטלה, ולכן התפלל והתחנן עליה. אבל קודם לא התפלל וגם לא על אהרן, משום דהגזרה יש עימה שבועה, ולא מועלת תפלה, אכן כשכבש ארץ סיחון ועוג דימה שהותר הנדר, וא"כ הויא רק גזר דין שאין עמה שבועה ושפיר התפלל והתחנן:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)